

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond.

(Ændringer med henblik på Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber).

Fremsat den 19. januar 1972 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 145 af 21. april 1965 om Danmarks erhvervsfond, som ændret senest ved lov nr. 521 af 23. december 1970, foretages følgende ændringer:

„1. I § 3, stk. 1, ændres „§§ 4-7“ til „§§ 4, 6 og 7“.

2. § 5 ophæves.“

§ 2.

Loven træder i kraft ved Danmarks tilslutning til De europæiske Fællesskaber.

Bemærkninger til lovforslaget.

I henhold til bestemmelserne i Romtraktatens kapitel 3 om handelspolitikken er der siden 1960 udfoldet bestræbelser for at harmonisere medlemslandenes eksportkreditgarantiordninger. Som første skridt på vejen indførtes i 1962 en konsultations-procedure, der bl. a. skal iagttages i tilfælde, hvor garantier gives i forbindelse med eksportforretninger, der indeholder længere kredittid end 5 år.

I 1965 vedtoges bestemmelser om, i hvilket omfang underleverancer fra andre medlemslande eller ikke medlemslande skal være omfattet af garantier, der gives til en hovedleverandør.

Imidlertid var det først i 1970, at der skete en afgørende udvikling, idet Rådet den 27. oktober 1970 udstedte direktiver om indførelse af en fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med offentlige købere (70/509/EF) og en fælles kreditforsikringspolice for mellem- og langfristede eksportforretninger med private købere (70/510/EF). Direktiverne finder, når de træder i kraft, anvendelse på eksportkreditforretninger, i hvilke kredittiden udgør 2 år eller mere, eller fabrikationstiden udgør 1 år eller mere, eller fabrikationstiden og kredittiden tilsammen udgør 2 år eller mere. Medlemslandene forpligtes til at gennemføre de lovmæssige og administrative for-

anstaltninger, som er nødvendige, for at de nationale eksportkreditinstitutter kan anvende de i direktiverne indeholdte fællespolicer. Disse policer angiver i artikel 3 de risici, som garantiene dækker.

Risikodækningen svarer stort set til den, der ydes danske eksportører i henhold til erhvervsfundslovens § 5, men på det foreliggende grundlag kan påvises følgende forskelle:

1. Fællespolicens område er videre end den danske garantiordning, idet fællespolicerne dækker tab, der skyldes følgende naturkatastrofer: hvirvelstorm, oversvømmelse, jordskælv, vulkanudbrud eller springflod.
2. Fællespolicen vedrørende private købere har et snævrere område end den danske garantiordning, idet fællespolicen ikke dækker tab som følge af, at en solvent køber uden gyldig grund vægrer sig ved at modtage varen, jfr. derimod lovens § 5, stk. 1, nr. 1 c.

Fællespolicens afgrænsning af risikoområdet anses ikke for at være endelig. Inden for en frist af 2 år efter indførelsen af fællespolicerne er det pålagt Kommissionen at fremlægge en rapport om de indhøstede erfaringer med hensyn til anvendelsen af fællespolicens artikel 3 og i givet fald at frem-

Handelsmin. 2. afd. 5. ktr., j. nr. 000.

94 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

komme med forslag til ændringer af bestemmelserne.

Den i fællespolicerne foretagne afgrænsning af risikodækningen er for de politiske risici vedkommende senere ved et rådsdirektiv af 1. februar 1971 (71/86/EF) gjort anvendelig på kortfristede eksportforretninger.

Under hensyn til, at risikodækningen inden for fællesmarkedet således ikke er identisk med den afgrænsning af risikoområdet, som indeholdes i erhvervsfondslovens § 5, og da yderligere revision må forudses af de i fællesmarkedet gældende regler på dette område, herunder med hensyn til harmonisering af vekselkurs- og prisgarantier, forekommer det ikke hensigtsmæssigt, at der i lovform foretages en ny specifikation af de risici, som eksportkreditrådets garantier kan dække. En sådan specifikation findes heller ikke i lov nr. 297 af 10. juni 1971 om teknisk samarbejde med udviklings-

landene § 7, stk. 1, i henhold til hvilken der af handelsministeren kan udstedes garantier mod tab på private kreditter ydet til udviklingslandene. Det foreslås derfor, at § 5 ophæves, og at henvisningen til § 5 udgår i § 3. Hjemmelen til at udstede garantier findes i § 4, og handelsministeren vil i medfør af lovens § 10 kunne udfærdige de nærmere bestemmelser for garantiernes indhold, herunder risikodækningens omfang, således at det sikres, at eksportkreditrådets garantier til enhver tid er i overensstemmelse med reglerne inden for De europæiske Fællesskaber.

Ophævelsen af § 5, stk. 2, medfører ikke, at garantigivning fremtidig vil ophøre i de i stk. 2 nævnte tilfælde, men at en til stk. 2 svarende bestemmelse vil blive optaget i de af handelsministeren fastsatte retningslinjer for ydelse af eksportkreditgarantier.

Bilag 1.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov.

*Gældende bestemmelser.***§ 3.**

Stk. 1. Der nedsættes et eksportkreditråd med den opgave at træffe afgørelser om garantier og kautioner efter §§ 4-7.

§ 5. Garanti i henhold til § 4 kan gives mod tab, der er en følge af,

1. at den udenlandske debitor, herunder en garanterende udenlandsk bank,
 - a) bliver insolvent eller inden en forud fastsat frist, efter at fordringen er forfalden, undlader at betale modtagne varer, arbejds- og tjenesteydelser eller at indfri en påtagen garanti eller
 - b) undlader at frigive stillede deposita eller garantibeløb, når betingelserne herfor er opfyldt, eller
 - c) uden gyldig grund vægrer sig ved at modtage varen;
2. politiske forhold i udlandet, såsom hindringer for overførsel af betalinger til Danmark, importforbud, krig, oprør og sådanne borgerlige uroligheder, hvorunder krigsvåben anvendes;
3. indførelse af eksportforbud her i landet eller tilbagekaldelse af allerede meddelt eksporttilladelse.

Stk. 2. Garanti efter stk. 1 kan også gives i tilfælde, hvor eksporten finder sted gennem en virksomhed i et andet land på en sådan måde, at denne virksomhed kun hæfter for betalingen i det omfang, den selv modtager betalingen fra den endelige køber af varerne.

Forslag.

1. I § 3, *stk. 1*, ændres „§§ 4-7“ til „§§ 4, 6 og 7“.

2. § 5 udgår.